

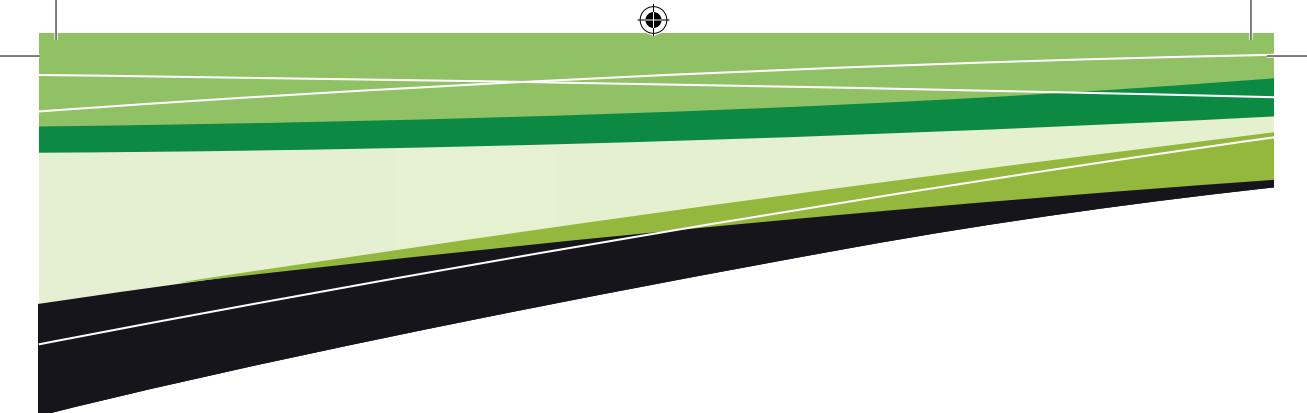
ΙΔΡΥΤΙΚΗ ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ

Τετάρτη 14 Μαρτίου 2012

**ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ
ΣΥΜΦΩΝΙΑ**

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ • ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

Η ίδρυση της «Κοινωνικής Συμφωνίας» είναι αποτέλεσμα των ριζικών μεταβολών που συντελούνται στην κοινωνική και οικονομική συγκρότηση της χώρας, καθώς και στη λειτουργία των θεσμών και του πολιτικού συστήματος.

I. Η ανάγκη ίδρυσης της «Κοινωνικής Συμφωνίας»

Η ίδρυση της «Κοινωνικής Συμφωνίας» είναι αποτέλεσμα των ριζικών μεταβολών που συντελούνται στην κοινωνική και οικονομική συγκρότηση της χώρας, καθώς και στη λειτουργία των θεσμών και του πολιτικού συστήματος.

Οι συντελούμενες αλλαγές οφείλονται στην κρίση του διεθνοποιημένου καπιταλισμού, που πήρε τη μορφή οξείας κρίσης του διεθνούς χρηματοπιστωτικού συστήματος.

Στην ελληνική της εκδοχή, η ανεξέλεγκτη χρηματοπιστωτική κρίση πήρε τα χαρακτηριστικά μιας πρωτοφανούς κρίσης εμπιστοσύνης στη δυνατότητα αποπληρωμής του συσσωρευμένου χρέους, με αποτέλεσμα να εκδηλωθεί πλήρης αδυναμία δανεισμού της χώρας από τις διεθνείς κεφαλαιαγορές. Το παραγωγικό έλλειμμα της χώρας, οι διαρθρωτικές της ανισορροπίες, η αδυναμία του κράτους να υποστηρίξει αναπτυξιακές πολιτικές και ο απόλυτος δημοσιονομικός εκτροχιασμός στον οποίο οδήγησε η κυβέρνηση Καραμανλή, ανέδειξαν την Ελλάδα, στο τέλος του 2009, ως τον αδύναμο κρίκο της Ευρωπαϊκής οικονομίας.

Σε συνθήκες πιστωτικής ασφυξίας που επέβαλαν οι διεθνείς αγορές, η νεοεκλεγείσα κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ αναγκάστηκε να οδηγηθεί σε καθεστώς διεθνούς οικονομικής επιτήρησης. Με την υπογραφή του πρώτου Μνημονίου, η χώρα εξασφάλισε μεν τη χρηματοδότηση των τρεχουσών αναγκών της, αναγκάστηκε όμως να επιβάλει έκτακτα μέτρα βίαιης δημοσιονομικής προσαρμογής.

Η εμμονή του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και της συντηρητικής Ευρώπης σε ακραίες νεοφιλελεύθερες ιδέες για την αντιμετώπιση του ελληνικού προβλήματος, βύθισε την ελληνική οικονομία σε βαθιά ύφεση, διόγκωσε την ανεργία και τις κοινωνικές ανισότητες και οδήγησε σε αδυναμία του συστήματος ν' ανταποκριθεί στις

Η εμμονή του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και της συντηρητικής Ευρώπης σε ακραίες νεοφιλελεύθερες ιδέες για την αντιμετώπιση του ελληνικού προβλήματος, βύθισε την ελληνική οικονομία σε βαθιά ύφεση, διόγκωσε την ανεργία και τις κοινωνικές ανισότητες και οδήγησε σε αδυναμία του συστήματος ν' ανταποκριθεί στις επιπτώσεις της κρίσης, ακόμα και στον κίνδυνο της πτώχευσης.

επιπτώσεις της κρίσης, ακόμη και στον κίνδυνο της πτώχευσης.

Η πολιτική της «εσωτερικής υποτίμησης», που επέβαλαν οι δανειστές μας και ενστερνίστηκε η Κυβερνητική πλειοψηφία, οδήγησε στη δραματική μείωση μισθών και συντάξεων, στη συμπίεση της μεσαίας τάξης και των μικροαστικών στρωμάτων, και στην κατάρρευση της αξίας κινητών και ακίνητων περιουσιακών στοιχείων. Συντελέστηκε, έτσι, μια πρωτοφανής αναδιανομή εισοδήματος στην Ελλάδα, που διασπά την κοινωνική συνοχή και υπονομεύει τη δημοκρατία.

Έναντι της πολιτικής των δανειστών, η χώρα εξ' αρχής βρέθηκε χωρίς εθνική στρατηγική εξόδου από την κρίση και σχέδιο διαπραγμάτευσης. Υπό την πίεση του χρόνου, η Κυβέρνηση δέχθηκε τις επιταγές της «Τρόικας».

Από την πρώτη στιγμή που η χώρα μας χρειάστηκε να προστρέξει σε διεθνή βοήθεια για να μη χρεοκοπήσει, **στο εσωτερικό του ΠΑΣΟΚ αναδείχθηκε η αντιπαράθεση δύο ρευμάτων σκέψης**, ήδη διαμορφωμένων από παλιά. Το ένα ρεύμα, που αποδέχθηκε νεοφιλελεύθερες ιδέες και συνταγές, δήλωνε απόλυτη προσηλωση στην πολιτική που υπαγόρευε η τριμερής οικονομική επιτήρηση, δηλαδή στη βίαιη δημοσιονομική, οικονομική και κοινωνική αναδιάρθρωση. Το «κοινωνικό» ρεύμα υποστήριζε, στο πλαίσιο ενός εθνικού σχεδίου ανασυγκρότησης, ότι η διάσωση της χώρας εντός του ευρώ απαιτεί μεν δημοσιονομική προσαρμογή και βελτίωση της ανταγωνιστικότητας, αλλά με εξασφάλιση της αναπτυξιακής δυναμικής και της κοινωνικής δικαιοσύνης.

Η σύγκρουση των δύο ρευμάτων ήταν συνεχής, άλλοτε φανερή και άλλοτε υπόγεια. Στην κυβερνητική πρακτική κυριάρχησε το πρώτο. Η σύγκρουση κορυφώθηκε, όταν η Κυβέρνηση Συνεργασίας έφερε προς ψήφιση στη Βουλή το δεύτερο Μνημόνιο.

Η χώρα δεσμεύτηκε, με τη διαδικασία του κατεπείγοντος, χωρίς ν' αποφασίσουν δημοκρατικά τα συλλογικά κομματικά όργανα των κυβερνητικών κομμάτων, να επιβάλει πρόσθετες περικοπές μισθών και συντάξεων, μείωση κατώτατων μισθών και αποδυνάμωση των συλλογικών διαπραγματεύσεων, αποδόμηση του κοινωνικού κράτους, μείωση του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων χωρίς καμία πρόβλεψη για την άσκηση αναπτυξιακής πολιτικής, παροχή φορολογικών απαλλαγών στο τραπεζικό σύστημα παράλληλα με την φορολογική επιβάρυνση των μεσαίων και ασθενέστερων οικονομικά τάξεων.

Ενώ η ελληνική οικονομία βρισκόταν ήδη σε βαθιά ύφεση και η ανεργία στα ύψη, η χώρα δεσμεύτηκε, με τη διαδικασία του κατεπείγοντος, χωρίς να αποφασίσουν δημοκρατικά τα συλλογικά κομματικά όργανα των κυβερνητικών κομμάτων, να επιβάλει πρόσθετες περικοπές μισθών και συντάξεων, μείωση κατώτατων μισθών και αποδυνάμωση των συλλογικών διαπραγματεύσεων, αποδόμηση του κοινωνικού κράτους, μείωση του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων χωρίς καμία πρόβλεψη για την άσκηση αναπτυξιακής πολιτικής, παροχή φορολογικών απαλλαγών στο τραπεζικό σύστημα, παράλληλα με την φορολογική επιβάρυνση των μεσαίων και ασθενέστερων οικονομικά τάξεων.

Με τις δεσμεύσεις που επιβλήθηκαν, η συλλογική αυτονομία των κοινωνικών οργανώσεων και κινήσεων και οι σχετικές με αυτήν συνταγματικές διατάξεις και ευρωπαϊκές συνθήκες καταστρατηγήθηκαν. Μαζί τους καταργήθηκαν οι Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας και το εργατικό δίκαιο που τις διέπει.

Περιορίστηκε η εθνική κυριαρχία της χώρας μας, καθώς το κράτος παραιτήθηκε, όπως και η Τράπεζα της Ελλάδος, από το καθεστώς ασυλίας έναντι κατασχέσεων περιουσιακών στοιχείων.

Περιορίστηκε η εθνική κυριαρχία της χώρας μας, καθώς το κράτος παραιτήθηκε, όπως και η Τράπεζα της Ελλάδος, από το καθεστώς ασυλίας έναντι κατασχέσεων περιουσιακών στοιχείων

Η σύγκρουση αυτή οδήγησε πολλούς από το κοινωνικό, κεντροαριστερό ρεύμα στην οριστική ρήξη και στην απόφαση να συμπράξουμε με πολίτες που ασπάζονται τις ίδιες αρχές και αξίες στο πλαίσιο ενός νέου ελπιδοφόρου Κινήματος: της **«Κοινωνικής Συμφωνίας»**.

Η ίδρυση της **«Κοινωνικής Συμφωνίας»** φιλοδοξεί να καλύψει το διαπιστωμένο πολιτικό κενό που χαρακτηρίζεται από την αδυναμία των υπαρχόντων πολιτικών σχηματισμών να προτείνουν και να δρομολογήσουν αξιόπιστες λύσεις για την έξοδο της χώρας από την κρίση. Οι πολιτικοί σχηματισμοί δεν μπορούν να αναστείλουν την προϊούσα αμφισβήτηση των αντιπροσωπευτικών θεσμών της Ελληνικής Δημοκρατίας και να απαντήσουν στην αγωνία

Η «Κοινωνική Συμφωνία» φιλοδοξεί να καλύψει το διαπιστωμένο πολιτικό κενό που χαρακτηρίζεται από την αδυναμία των υπαρχόντων πολιτικών σχηματισμών να προτείνουν και να δρομολογήσουν αξιόπιστες λύσεις για την έξοδο της χώρας από την κρίση.

της μεγάλης πλειοψηφίας των Ελλήνων, ιδιαίτερα των νέων, για το μέλλον της πατρίδας τους.

Φιλοδοξούμε να απαντήσουμε στο αίτημα της κοινωνίας να εκφραστεί μέσα από νέου τύπου ανοιχτά και δημοκρατικά σχήματα και να ανταποκριθούμε στο παλλαϊκό αίτημα για τη διατύπωση **μιας ρεαλιστικής και συγχρόνως ριζοσπαστικής πολιτικής εξόδου από την πολύμορφη κρίση που μαστίζει την Ελλάδα.**

Δεσμευόμαστε να υπηρετήσουμε μια προοδευτική πολιτική πρόταση που θα θέσει στο επίκεντρο της την προστασία του εθνικού και δημοσίου συμφέροντος, που θα προάγει την παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας, τη δημιουργία θέσεων εργασίας, την κοινωνική δικαιοσύνη, την κοινωνική συνοχή και αλληλεγγύη. Μια πολιτική εθνικής αξιορρέπειας.

Καλούμε όλους να συνυπογράψουμε μια αξιόπιστη, προοδευτική, Κοινωνική Συμφωνία. Για την Ελλάδα. Στην Ευρώπη.

II. Οι ιδεολογικές και πολιτικές αρχές της «Κοινωνικής Συμφωνίας»

Οι ιδεολογικές αρχές μας ορίζονται από την ένταξη της «Κοινωνικής Συμφωνίας» στην ευρωπαϊκή πολιτική παράδοση του δημοκρατικού σοσιαλισμού. Οι ιδεολογικές ρίζες της βρίσκονται στην παράδοση του πολιτικού φιλελευθερισμού και στις κοινωνικές θεωρίες του σοσιαλισμού. Οι αξίες της συμπυκνώνονται στις έννοιες της ελευθερίας, της ισότητας, της δικαιοσύνης, της αλληλεγγύης και της εθνικής ανεξαρτησίας.

Η «Κοινωνική Συμφωνία» φιλοδοξεί να εκφράσει τις δημιουργικές

Οι ιδεολογικές αρχές ορίζονται από την ένταξη της «Κοινωνικής Συμφωνίας» στην ευρωπαϊκή πολιτική παράδοση του δημοκρατικού σοσιαλισμού. Οι ιδεολογικές ρίζες της βρίσκονται στην παράδοση του πολιτικού φιλελευθερισμού και στις κοινωνικές θεωρίες του σοσιαλισμού. Οι αξίες της συμπυκνώνονται στις έννοιες της ελευθερίας, της ισότητας, της δικαιοσύνης, της αλληλεγγύης και της εθνικής ανεξαρτησίας.

κοινωνικές δυνάμεις της χώρας, της νέας γενιάς, και όλων όσων επιζητούν την πρόοδο με αξιοπρέπεια και με δικαιοσύνη. Ταυτόχρονα, θέλει να καταστεί η συνειδηση και η διαχρονική φωνή των πιο αδύναμων και ευάλωτων κοινωνικών ομάδων.

Πιστεύουμε ότι, ενώ η συντηρητική ιδεολογία δεσμεύεται αποκλειστικά στο όνομα της ατομικής ελευθερίας, η προοδευτική ιδεολογία δεσμεύεται ταυτόχρονα στο όνομα και της ελευθερίας και της ισότητας. Ενώ η συντήρηση εκκλησιάζεται στην αγορά, η πρόοδος αξιοποιεί την αγορά, διανέμει δίκαια και προασπίζει δημόσια αγαθά και κοινωνικά δικαιώματα. Ενώ οι νεοφιλελεύθεροι ορκίζονται στον ελεύθερο ανταγωνισμό, οι προοδευτικοί μάχονται για την αλληλεγγύη, τη συλλογική οργάνωση και δράση. Ενώ οι συντηρητικοί προτάσσουν εκβιαστικά διλήμματα και καλλιεργούν την ανασφάλεια και τους φόβους, οι προοδευτικοί αναδεικνύουν την εμπιστοσύνη, τις θετικές προσδοκίες και προοπτικές.

Πιστεύουμε ότι, οι οικονομικές και κοινωνικές ανισότητες δεν είναι μόνον απότοκες της λειτουργίας του αχαλίνωτου καπιταλισμού, αλλά και συνέπεια ενός πολιτικού συστήματος στο οποίο οι ολιγαρχίες του πλούτου, τα κλειστά κυκλώματα εξουσίας και τα εξωθεσμικά κέντρα ασκούν υπέρμετρη επιρροή. Για την προοδευτική παράταξη **η πολιτική είναι υπεράνω της οικονομίας και το δημόσιο συμφέρον υπεράνω των οικονομικών ελίτ.**

Υποστηρίζουμε την προστασία των «**δημόσιων αγαθών**» τόσο στην παγκόσμια όσο και στην εγχώρια οικονομία. Η αγορά παράγει ανισότητες και αποδείχθηκε ακατάλληλος μηχανισμός για να διαχειρισθεί οικουμενικά ή σπάνια αγαθά, όπως είναι οι φυσικοί πόροι, ο αέρας, το νερό, η ασφάλεια. Το πεδίο των δημόσιων αγαθών δεν μπορεί παρά να είναι αντικείμενο υπεύθυνης κοινωνικής διαχείρισης που στηρίζεται στην διαφάνεια και λογοδοσία.

Υποστηρίζουμε την εξεύρεση μιας νέας ισορροπίας μεταξύ οικονομίας και πολιτικής, δηλαδή μεταξύ οικονομίας και δημοκρατίας. Για τις προοδευτικές δυνάμεις, **η**

Οι οικονομικές και κοινωνικές ανισότητες δεν είναι μόνον απότοκες της λειτουργίας του αχαλίνωτου καπιταλισμού, αλλά και συνέπεια ενός πολιτικού συστήματος στο οποίο οι ολιγαρχίες του πλούτου, τα κλειστά κυκλώματα εξουσίας και τα εξωθεσμικά κέντρα ασκούν υπέρμετρη επιρροή. Για την προοδευτική παράταξη η πολιτική είναι υπεράνω της οικονομίας και το δημόσιο συμφέρον υπεράνω των οικονομικών ελίτ.

κοινωνία και η δημοκρατία είναι υπεράνω των αγορών. Ο Ελληνικός Λαός πάνω από τους κερδοσκόπους και τα παιχνίδια τους. Οι αγορές είναι ένα εργαλείο στα χέρια της κοινωνίας και της δημοκρατίας για την επίτευξη κοινωνικών και οικονομικών στόχων.

Γνωρίζοντας ότι οι ουτοπίες του σήμερα είναι συνήθως οι πραγματικότητες του αύριο, κατανοούμε την ανάγκη να σχεδιάσουμε έγκαιρα την **«Οικονομία του Ελεύθερου Χρόνου»** ιδιαίτερα σε μια εποχή επαναστατικών τεχνολογιών, αυτοματισμών και γνώσης και σε μια κοινωνία που η δημογραφική γήρανση μεταβάλλει ραγδαία τα κοινωνικά δεδομένα. Το αναφαίρετο δικαίωμα στην εργασία πρέπει να συνδυαστεί με το δικαίωμα στον δημιουργικό ελεύθερο χρόνο, στη βελτίωση των όρων και συνθηκών εργασίας, στην κοινωνική προσφορά και δράση. Η τεχνολογία θα πρέπει να τεθεί στην υπηρεσία του ανθρώπου και της κοινωνίας και όχι των οικονομικών μεγαθηρίων και των ηγετικών ελίτ που επιτρέπει ενθυλακώνουν το πλεόνασμά της.

Ο νέος κοινωνικός συνασπισμός εξουσίας που θα στηρίξει μια προοδευτική διακυβέρνηση δεν μπορεί να σχηματιστεί απλώς με μοναδικό κριτήριο την ταξική θέση μιας κοινωνικής ομάδας στην κοινωνική οργάνωση της χώρας ή με την άθροιση ασαφών κλαδικών-ταξικών αναφορών. Ούτε αρκεί το κλαδικό προσκλητήριο που μέχρι τώρα απευθύνουν τα κόμματα.

Η **«Κοινωνική Συμφωνία»** οφείλει να εκφράσει και να συγκροτήσει **μια νέα συμμαχία κοινωνικών δυνάμεων στη βάση κοινών αξιών και πολιτικών θέσεων.** Η διαμόρφωση του νέου κοινωνικού συνασπισμού

Για τις προοδευτικές δυνάμεις, η κοινωνία και η δημοκρατία είναι υπεράνω των αγορών. Ο Ελληνικός Λαός πάνω από τους κερδοσκόπους και τα παιχνίδια τους. Οι αγορές είναι ένα εργαλείο στα χέρια της κοινωνίας και της δημοκρατίας για την επίτευξη κοινωνικών και οικονομικών στόχων.

Η «Κοινωνική Συμφωνία» οφείλει να εκφράσει και να συγκροτήσει μια νέα συμμαχία κοινωνικών δυνάμεων στη βάση κοινών αξιών και πολιτικών θέσεων. Η διαμόρφωση του νέου κοινωνικού συνασπισμού εξουσίας προϋποθέτει την αποδοχή, όχι κλαδικών αιτημάτων, αλλά συγκεκριμένων προγραμματικών δεσμεύσεων που θα αναπλάθουν τις πλειοψηφίες και μειοψηφίες στο εσωτερικό των κοινωνικών δυνάμεων.

εξουσίας προϋποθέτει την αποδοχή, όχι κλαδικών αιτημάτων, αλλά συγκεκριμένων προγραμματικών δεσμεύσεων που θα αναπλάθουν τις πλειοψηφίες και μειοψηφίες στο εσωτερικό των κοινωνικών δυνάμεων.

Για να πετύχουμε, πρέπει να μιλήσουμε στους πολίτες με απόλυτη ειλικρίνεια, μαθαίνοντας από τα λάθη της μεταπολιτευτικής ιστορίας. **Να είμαστε αληθινοί με τον εαυτό μας για να μας αντιλαμβάνονται ως αληθινούς και οι άλλοι.** Να εξοπλιστούμε με την ηθική της ευθύνης και να υποσχεθούμε ένα μέλλον φτιαγμένο, όχι από το υλικό των εύκολων και εφήμερων επιθυμιών, αλλά από το υλικό της υπερφάνειας και της αξιοπρέπειας που γεννά η επίπονη δημιουργική προσπάθεια.

III. Οι προγραμματικές αρχές της «Κοινωνικής Συμφωνίας»

Η πολιτική ταυτότητα της «Κοινωνικής Συμφωνίας» και ο προγραμματικός λόγος της πρέπει να απαντούν σε δύο κορυφαία ερωτήματα:

- α) Μπορεί να υπάρξει μια ρεαλιστική πολιτική εξόδου της χώρας μας από την κρίση, πέρα από τα διλήμματα περί «μνημονιακών» και «αντιμνημονιακών» και τις θεωρίες των «μονόδρομων»;
- β) Ποια είναι τα περιθώρια ρύθμισης και οργάνωσης των αγορών, ώστε να προάγεται το δημόσιο συμφέρον και η Δημοκρατία;

Η προοδευτική απάντηση στα δύο αυτά θεμελιώδη ερωτήματα-διλήμματα περιλαμβάνει τις ακόλουθες προγραμματικές προτεραιότητες:

A. Εθνικό Σχέδιο Οικονομικής Ανασυγκρότησης.

Επιτακτικός στόχος της πολιτικής μας, κάτω από τις σημερινές συνθήκες, αποτελεί η έξοδος της χώρας μας από την κρίση, με την εφαρμογή ενός **Εθνικού Σχεδίου Οικονομικής Ανασυγκρότησης**, που αξιοποιεί τους ανενεργούς πόρους και το αξιόλογο ανθρώπινο δυναμικό της χώρας μας, κατανέμει δίκαια τα βάρη και προστατεύει το κοινωνικό κράτος.

Επιτακτικός στόχος της πολιτικής μας, κάτω από τις σημερινές συνθήκες, αποτελεί η έξοδος της χώρας μας από την κρίση, με την εφαρμογή ενός Εθνικού Σχεδίου Οικονομικής Ανασυγκρότησης

Το Σχέδιο αυτό υιοθετεί την αρχή – που έχει γίνει δεκτή διεθνώς και ειδικά στην περίπτωση του διακανονισμού του γερμανικού χρέους – ότι πρώτιστο καθήκον είναι η ευημερία του λαού και όχι των δανειστών. Η βιωσιμότητα του χρέους, η έξοδος από την κρίση και την υπερχρέωση, η σωτηρία της πατρίδας θα διασφαλισθεί μόνο μέσα από ανοδικούς ρυθμούς ανάπτυξης και κοινωνικής προστασίας, που μπορούν να επιτευχθούν εντός της Ευρωζώνης σε καθεστώς νομισματικής σταθερότητας και Εθνικής ασφάλειας.

Η βιωσιμότητα του χρέους, η έξοδος από την κρίση και την υπερχρέωση, η σωτηρία της πατρίδας θα διασφαλισθεί μόνο μέσα από ανοδικούς ρυθμούς ανάπτυξης και κοινωνικής προστασίας που μπορούν να επιτευχθούν εντός της Ευρωζώνης σε καθεστώς νομισματικής σταθερότητας και Εθνικής ασφάλειας.

Στο πλαίσιο του Εθνικού Σχεδίου Οικονομικής Ανασυγκρότησης, διαμορφώνεται συγκεκριμένη πολιτική εθνικών ισοδυνάμων, που θα αντισταθμίσουν την υφεσιακή και ανορθολογική πολιτική του Μνημονίου προς μια κατεύθυνση περισσότερο αναπτυξιακή και κοινωνικά δίκαιη.

Η πολιτική των **εθνικών ισοδυνάμων** περιλαμβάνει ενδεικτικά μέτρα όπως:

α) **Κατάργηση των φορολογικών απαλλαγών** που με τον κυρωτικό Νόμο του Μνημονίου **δόθηκαν στις τράπεζες**, διεύρυνση της φορολογικής βάσης και αποτελεσματική αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής και εισφοροδιαφυγής, του παραεμπορίου και λαθρεμπορίου, προκειμένου τα έσοδα που θα εξοικονομηθούν να δοθούν για τη στήριξη του εισοδήματος των περισσότερο αδύνατων κοινωνικών ομάδων και τη σταδιακή αποκατάσταση μισθών και συντάξεων.

β) **Περιστολή της δημόσιας σπατάλης**, ιδιαίτερα μέσω του αποτελεσματικού ελέγχου των ιατροφαρμακευτικών δαπανών, των προμηθειών, και των ενοικίων στέγασης δημοσίων υπηρεσιών, ώστε οι πόροι που θα εξοικονομηθούν να διοχετευθούν σε δημόσιες επενδύσεις και σε στοχευμένα προγράμματα κοινωνικής πολιτικής και απασχόλησης.

γ) **Στήριξη της αγοραστικής δύναμης των νοικοκυριών** με δράσεις για την καταπολέμηση των καρτέλ και των μεσαζόντων στην παραγωγή, τις μεταφορές και το εμπόριο, παράλληλα με τον έλεγχο των ενδοομιλικών συναλλαγών.

δ) Διασφάλιση της ρευστότητας στην πραγματική οικονομία, με ενίσχυση των

μηχανισμών εποπτείας στο τραπεζικό σύστημα και την αποτελεσματική συγκρότηση και λειτουργία **ενός τραπεζικού πυλώνα δημοσίου συμφέροντος**. Ευνοϊκή διευθέτηση των δανείων των νοικοκυριών και των επιχειρήσεων μετά την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών.

ε) Άρση αντικινήτρων και ριζική απλούστευση φορολογικής και ασφαλιστικής νομοθεσίας για την ενίσχυση της επιχειρηματικότητας, παράλληλα με την ενίσχυση των ελεγκτικών μηχανισμών για την καταπολέμηση της ανασφάλιστης εργασίας και της καταστρατήγησης εργασιακών δικαιωμάτων και κανόνων υγιεινής και ασφάλειας.

Η πολιτική αυτή είναι εφικτή και ρεαλιστική κάτω από τις σημερινές συνθήκες καθώς συμβάλλει στην υλοποίηση των δεσμεύσεων μας και στην εξυπηρέτηση του χρέους μας. Τυχόν αποτυχία των διαπραγματεύσεων θα ήταν πολλαπλώς επιζήμια και για την Ελλάδα και για την ίδια την ευρωζώνη.

B. Αναδιάταξη του πολιτικού συστήματος και του κράτους

Η «**Κοινωνική Συμφωνία**» συντάσσεται με όσους αγωνίζονται για μια **βαθιά και ριζοσπαστική μεταρρύθμιση της Δημοκρατίας και του πολιτικού συστήματος**. Αυτό σημαίνει ανατροπή της αποφασιστικής επιρροής ισχυρών οικονομικών συμφερόντων στα κέντρα λήψης των πολιτικών αποφάσεων, αύξηση, αντιστρόφως, της επιρροής του λαού, πόλεμο κατά της διαπλοκής και της διαφθοράς στον δημόσιο βίο.

Η επόμενη συνταγματική αναθεώρηση πρέπει να αποτελέσει σταθμό στην προσπάθεια για την εμβάθυνση της Δημοκρατίας και την αναμόρφωση του πολιτικού συστήματος, περιλαμβάνοντας θέματα, όπως η ποινική ευθύνη των υπουργών, το εκλογικό σύστημα, η κατάτμηση των μεγάλων εκλογικών περιφερειών και οι προϋποθέσεις διενέργειας δημοψηφισμάτων, ως μέσου παρέμβασης των πολιτών σε σημαντικές για τη ζωή τους και τη χώρα αποφάσεις.

Πιστεύουμε στην ανάγκη ενός «ισχυρού» κράτους, όχι με την έννοια του εκτεταμένου κράτους, αλλά του ευέλικτου και ικανού να σχεδιάζει και εφαρμόζει αποτελεσματικά πολιτικές με διαφάνεια και δημοκρατική νομιμότητα.

Πιστεύουμε στην ανάγκη ενός «ισχυρού» κράτους, όχι με την έννοια του εκτεταμένου κράτους, αλλά του ευέλικτου και ικανού να σχεδιάζει και εφαρμόζει αποτελεσματικά πολιτικές με διαφάνεια και δημοκρατική νομιμότητα.

Επιδιώκουμε τη ριζική μεταρρύθμιση των διοικητικών μηχανισμών με πρωτεύοντα στόχο την ενίσχυση του επιτελικού χαρακτήρα του κεντρικού κράτους, το οποίο πρέπει να αναλάβει τη διαχείριση των απολύτως αναγκαίων εθνικών πολιτικών, ενώ τις δημόσιες και κοινωφελείς λειτουργίες πρέπει να ασκήσει η περιφερειακή διοίκηση και αυτοδιοίκηση. Η δημοκρατική ανασυγκρότηση του κράτους είναι αναγκαία προϋπόθεση ορθής χρησιμοποίησης του ανθρώπινου, φυσικού, κοινωνικού και πολιτιστικού κεφαλαίου, άσκησης κοινωνικού ελέγχου στις αναπτυξιακές πολιτικές και ουσιαστικής εφαρμογής των αρχών της ισότητας και του δικαίου για την κοινωνική πρόοδο και κοινωνική ευημερία.

Η παγκοσμιοποίηση των αγορών και η διεθνοποίηση του κεφαλαίου διέρρηξε τους ιστορικούς δεσμούς του κεφαλαίου με το εθνικό κράτος, το οποίο και απώλεσε βαθμούς ελευθερίας στην άσκηση πολιτικής. Γι αυτό, η απάντησή μας πρέπει να είναι η μεταβίβαση αρμοδιοτήτων στην τοπική και περιφερειακή αυτοδιοίκηση παράλληλα με τη μεταβίβαση των αναγκών πόρων, ώστε να ενισχυθεί η συμμετοχική δημοκρατία, η βιώσιμη αναπτυξιακή δυναμική και ο κοινωνικός έλεγχος.

Η «**Κοινωνική Συμφωνία**» θεωρεί αναγκαία την **ενίσχυση τοπικών αναπτυξιακών δράσεων και τοπικών δικτύων**, που αρθρώνονται γύρω από την παραγωγική φυσιογνωμία και ιδιαιτερότητα της γεωγραφικής μικροκλίμακας. Η κοινωνική οικονομία μπορεί να αποτελέσει θεμέλιο για τα τοπικά οικονομικά δίκτυα. Ταυτόχρονα είναι αναγκαίο να ενισχυθούν οι τοπικές κοινωνίες με ισχυρά μέσα «δημοκρατικής επιρροής», όπως μορφές τοπικής διακυβέρνησης, τοπικά δημοψηφίσματα κ.λπ. Η συνοχή των τοπικών κοινωνιών με τη διαμόρφωση τοπικών οικονομικών δικτύων και τη χρήση μέσων δημοκρατικής επιρροής, θα ενδυναμώσει και την εθνική συνοχή και κυριαρχία.

Γ. Βιώσιμη Ανάπτυξη με Απασχόληση και Κοινωνική Δικαιοσύνη.

Το δικαίωμα στην εργασία και σ' ένα αξιοπρεπές επίπεδο διαβίωσης αποτελεί για μας αναφαίρετο κοινωνικό δικαίωμα του πολίτη.

Θέτουμε ως πρώτο στόχο **την καταπολέμηση της ανεργίας και τη συμμετοχή της νέας γενιάς σε ένα νέο κόσμο εργασίας**

Θέτουμε ως πρώτο στόχο την καταπολέμηση της ανεργίας και τη συμμετοχή της νέας γενιάς σε ένα νέο κόσμο εργασίας και ανάπτυξης

και ανάπτυξης. Όχι με μειώσεις στα επίπεδα των κατωτάτων μισθών που καθιερώνουν σύγχρονους όρους εργασιακής εκμετάλλευσης. Η καταπολέμηση της ανεργίας προϋποθέτει μια νέα αναπτυξιακή ώθηση και υποβοηθείται από ενεργητικές πολιτικές απασχόλησης. Αυτά όμως πλέον δεν αρκούν. Απαιτούνται συγκεκριμένες, σύγχρονες και στοχευμένες πολιτικές. Να δώσουμε κίνητρα και μηχανισμούς ενίσχυσης της σύγχρονης επιχειρηματικότητας, όπως π.χ. της νεανικής, αγροτικής και πολιτιστικής επιχειρηματικότητας.

Να υποστηρίξουμε την ανάπτυξη της κοινωνικής οικονομίας και κοινωνικής επιχειρηματικότητας. Να προωθήσουμε τη δια βίου μάθηση και τη συνεχιζόμενη επαγγελματική ειδικευση και κατάρτιση σε συνδυασμό με την επαγγελματική εμπειρία. Να αξιοποιήσουμε πλεονάζον παραγωγικό δυναμικό σε νέες πολιτικές.

Η αλλαγή του παραγωγικού προτύπου της χώρας είναι αναγκαία και πρέπει να κατατείνει στην παραγωγή νέου πλούτου με επενδύσεις και παραγωγικές αναδιαρθρώσεις στον πρωτογενή τομέα παραγωγής, σε ανταγωνιστικά προϊόντα υψηλής τεχνολογίας και καινοτομίας και στην παροχή υπηρεσιών υψηλού επιπέδου.

Οι τομείς του τουρισμού, της ενέργειας και της βιώσιμης αξιοποίησης των εγχώριων πηγών της, της ναυτιλίας, του πολιτισμού αλλά και των υπηρεσιών υγείας και εκπαίδευσης αποτελούν αιχμή του δόρατος στη στρατηγική ανάπτυξης της χώρας.

Για να πετύχουμε, απαιτείται επιτελικό σχέδιο, ευρεία κινητοποίηση των παραγωγικών και δημιουργικών δυνάμεων, κοινωνικές συγκλίσεις και συμφωνίες όλων των συντελεστών της παραγωγής. Απαιτούνται στοχευμένες ρυθμιστικές παρεμβάσεις και αποτελεσματικές συμπράξεις του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα. Για τη χώρα μας αυτό προϋποθέτει, μεταξύ άλλων, μια φιλόδοξη

Η αλλαγή του παραγωγικού προτύπου της χώρας είναι αναγκαία και πρέπει να κατατείνει στην παραγωγή νέου πλούτου με επενδύσεις και παραγωγικές αναδιαρθρώσεις στον πρωτογενή τομέα παραγωγής, σε ανταγωνιστικά προϊόντα υψηλής τεχνολογίας και καινοτομίας και στην παροχή υπηρεσιών υψηλού επιπέδου.

Για να πετύχουμε, απαιτείται επιτελικό σχέδιο, ευρεία κινητοποίηση των παραγωγικών και δημιουργικών δυνάμεων, κοινωνικές συγκλίσεις και συμφωνίες όλων των συντελεστών της παραγωγής.

αλλά και ριζοσπαστική προσέγγιση **για την ανάπτυξη των περιφερειών και της νησιωτικής Ελλάδας**, με έμφαση στην άρση της απομόνωσης, στο μεταφορικό ισοδύναμο, τη διατήρηση φορολογικών κινήτρων και την υγειονομική θωράκιση των νησιών και των απομακρυσμένων περιοχών.

Η παροχή ενός ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος θα βελτιώσει σημαντικά την αποτελεσματικότητα της κοινωνικής πολιτικής

Μόνο έτσι θα κερδηθεί το στοίχημα της βελτίωσης της ανταγωνιστικότητας και όχι με πολιτικές «εσωτερικής υποτίμησης» και αποδόμησης των συλλογικών διαπραγματεύσεων οι οποίες οδηγούν σε ύφεση, δημιουργούν κοινωνικά θύματα και στερούν το δικαίωμα στη συλλογική διαπραγμάτευση και συνευθύνη.

Θα αγωνισθούμε για να αποτρέψουμε την κοινωνική περιθωριοποίηση και να διασφαλίσουμε την κοινωνική συνοχή με την συντονισμένη δράση τοπικής αυτοδιοίκησης, δημόσιων και κοινωνικών φορέων.

Η παροχή ενός **ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος** θα βελτιώσει σημαντικά την αποτελεσματικότητα της κοινωνικής πολιτικής, θα άρει ανισότητες και θα συμβάλει στην διασφάλιση ενός ελάχιστου αξιοπρεπούς επιπέδου διαβίωσης.

Είναι απαραίτητο να δημιουργηθεί **ένα αποτελεσματικό δίκτυο αλληλεγγύης** που θα αγκαλιάσει τις οικογένειες με σοβαρά οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα, τις ευάλωτες ομάδες και τα άτομα με αναπηρία.

Η ενίσχυση των θεσμών παροχής πρωτοβάθμιας υγείας, πρόνοιας και κοινωνικής ασφάλισης θα διασφαλίσει την ισότιμη πρόσβαση των πολιτών, συμβάλλοντας στη μείωση των αποκλεισμών και της διακριτικής μεταχείρισης.

Ειδική μέριμνα θα ληφθεί για την χάραξη μιας σωστής και δίκαιης **μεταναστευτικής πολιτικής** στη βάση της διεθνούς εμπειρίας, με καταπολέμηση της λαθρομετανάστευσης, ορθολογική

Οι προοδευτικές δυνάμεις οφείλουν να διαμορφώσουν ένα νέο αξιακό σύστημα. Μόνο έτσι θα μετακινηθούμε από τον «πολιτισμό της κερδοσκοπίας» που επέβαλαν οι αγορές, προς τον «πολιτισμό της αλληλεγγύης». Να βγάλουμε τον άνθρωπο της «μοναχικής μάζας» από το σκοτάδι στο φως της δημιουργίας, της συμμετοχής και της αξιοπρέπειας.

διαχείριση των μεταναστευτικών ροών και ενσωμάτωση των νόμιμων μεταναστών, ώστε να διαφυλαχθεί το δικαίωμά τους σε καθεστώς αξιοπρεπούς διαβίωσης και εργασίας.

Οι προοδευτικές δυνάμεις οφείλουν να διαμορφώσουν ένα νέο αξιακό σύστημα. Μόνο έτσι θα μετακινηθούμε από τον «πολιτισμό της κερδοσκοπίας» που επέβαλαν οι αγορές, προς τον «πολιτισμό της αλληλεγγύης». Να βγάλουμε τον άνθρωπο της «μοναχικής μάζας» από το σκοτάδι στο φως της δημιουργίας, της συμμετοχής και της αξιοπρέπειας.

Δ. Η Εθνική Στρατηγική μας σε ένα μεταβαλλόμενο διεθνές περιβάλλον.

Προτεραιότητα της Εθνικής Στρατηγικής της Ελλάδας αποτελεί η **επίλυση του Κυπριακού** προβλήματος σύμφωνα με τις αποφάσεις του ΟΗΕ, τις συνθήκες της Ε.Ε. και με πλήρη σεβασμό στο Ευρωπαϊκό Κοινοτικό Κεκτημένο.

Η «**Κοινωνική Συμφωνία**» στηρίζει την καλλιέργεια **κλίματος εμπιστοσύνης στις σχέσεις με την Τουρκία**, η οποία είναι υποψήφια προς ένταξη χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Για να ολοκληρωθεί η ενταξιακή προοπτική της Τουρκίας πρέπει η γειτονική χώρα να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της. Να άρει το *casus belli*. Να αποσύρει τα στρατεύματα κατοχής. Να δεχθεί να επιλυθεί το θέμα της οριοθέτησης της υφαλοκρηπίδας με την υποχρεωτική προσφυγή στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης. Να συμβάλλει με εποικοδομητικό τρόπο και σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο στην επίλυση του Κυπριακού προβλήματος. Να αποδεχτεί τη Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας. Να αναγνωρίσει το Οικουμενικό Πατριαρχείο, και να αποδεχτεί την επαναλειτουργία της Θεολογικής Σχολής της Χάλκης, να δείξει σεβασμό στα δικαιώματα της ελληνικής μειονότητας στην Κωνσταντινούπολη, στην Ίμβρο και στην Τένεδο.

Η Ελλάδα μπορεί και πρέπει να αναλάβει σημαντικές πρωτοβουλίες για να ενισχύσει τη θέση και τον γεωπολιτικό της ρόλο, μέσω της συμμετοχής της στους νέους ενεργειακούς δρόμους που χαράσσονται και του **καθορισμού ΑΟΖ με την Κύπρο, την Αίγυπτο, τη Λιβύη, την Ιταλία και την Αλβανία.**

Επιδιώκουμε την αξιοποίηση της στρατηγικής και προνομιακής θέσης της Ελλάδας στη Μεσόγειο, ώστε να αναδειχθεί σε πόλο σταθερότητας για τις περιοχές της

νοτιοανατολικής Ευρώπης, της ανατολικής Μεσογείου και της Βόρειας Αφρικής και να διαδραματίσει τον ρόλο **της σταθερής περιφερειακής δύναμης**, η οποία θα συντελέσει στην ευρωπαϊκή ολοκλήρωση όλων των βαλκανικών κρατών. Καλούμε την πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας να συνεργαστεί αποτελεσματικά για την υιοθέτηση μιας κοινά αποδεκτής ονομασίας. Προωθούμε την πολυμερή συνεργασία για την ειρήνη, την ανάπτυξη και την ενεργειακή συνεργασία στην περιοχή με στόχο μια Ευρωμεσογειακή Ένωση. Υποστηρίζουμε τη συνέχιση των καλών σχέσεων με τις Αραβικές χώρες, την στρατηγικού χαρακτήρα προσέγγιση με το Ισραήλ και πρωτοβουλίες για την ειρήνευση στη Μέση Ανατολή και την επίλυση του Παλαιστινιακού ζητήματος.

Η Ελλάδα μπορεί και πρέπει να αναλάβει σημαντικές πρωτοβουλίες για να ενισχύσει τη θέση και τον γεωπολιτικό της ρόλο, μέσω της συμμετοχής της στους νέους ενεργειακούς δρόμους που χαράσσονται και του καθορισμού ΑΟΖ με την Κύπρο, την Αίγυπτο, τη Λιβύη, την Ιταλία και την Αλβανία.

Αναγνωρίζεται ο κεφαλαιώδης ρόλος τον οποίο διαδραματίζει **ο Ελληνισμός της διασποράς**, ως η φωνή της Ελλάδας στο εξωτερικό και επιδιώκεται η ενίσχυση των δεσμών με τη νέα γενιά της ελληνικής διασποράς σε ολόκληρο τον κόσμο, η ανάπτυξη εκπαιδευτικής, οικονομικής, επιχειρηματικής και πολιτιστικής διπλωματίας, η θεσμοθέτηση και διασφάλιση των πολιτικών δικαιωμάτων των Ελλήνων της διασποράς, καθώς και η διασφάλιση της κοινοβουλευτικής εκπροσώπησης τους.

Ε. Συμμαχία για μία Προοδευτική Ευρώπη

Η «**Κοινωνική Συμφωνία**» θα συναντήσει, θα συνομιλήσει και θα διαμορφώσει **σταθερές συμμαχίες με τις προοδευτικές δυνάμεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης**, με κοινό στόχο τη δημιουργία μιας δημοκρατικής, προοδευτικής και κοινωνικής Ευρώπης, η οποία θα αποτελέσει αντίβαρο στις νεοφιλελεύθερες στρατηγικές, που συνθλίβουν κοινωνικές κατακτήσεις, αδύναμες κοινωνικές τάξεις και εντείνουν τις κοινωνικές ανισότητες.

Αντιστεκόμαστε στη λογική της σιδηράς δημοσιονομικής πειθαρχίας, η οποία αντιμετωπίζει τα ελλείμματα και το χρέος που βιώνει η ευρωζώνη με μέτρα και πολιτικές σε βάρος των λαών, προκαλώντας βαθιά ύφεση και ανακύκλωση του προβλήματος. Αντίθετα, επιδιώκουμε να εξασφαλιστεί ο ουσιαστικός συντονισμός της μακροοικονομικής πολιτικής των κρατών μελών, με σεβασμό στην αρχή της εθνικής κυριαρχίας και στη στήριξη των χαμηλών εισοδημάτων και να συνταχθεί ομοσπονδιακός ευρωπαϊκός προϋπολογισμός που θα διευκολύνει τη σύγκλιση μεταξύ των οικονομιών, μέσω της ενίσχυσης των διαρθρωτικών ταμείων.

Επιδιώκουμε ισχυρές συμμαχίες για τον μετασχηματισμό μιας νοσογόνου και συντηρητικής ευρωπαϊκής νομισματικής ένωσης σε οικονομική και πολιτική ένωση που θα εξασφαλίζει τη σύγκλιση των οικονομιών, συμμετρία στην προσαρμογή των μακροοικονομικών ανισορροπιών, προαγωγή της ανάπτυξης, της καινοτομίας και της απασχόλησης και δίκαιη κατανομή του ευρωπαϊκού εισοδήματος.

Η «Κοινωνική Συμφωνία» θα συναντήσει, θα συνομιλήσει και θα διαμορφώσει σταθερές συμμαχίες με τις προοδευτικές δυνάμεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με κοινό στόχο τη δημιουργία μιας δημοκρατικής, προοδευτικής και κοινωνικής Ευρώπης, η οποία θα αποτελέσει αντίβαρο στις νεοφιλελεύθερες στρατηγικές, που, συνθλίβουν κοινωνικές κατακτήσεις, αδύναμες κοινωνικές τάξεις και εντείνουν τις κοινωνικές ανισότητες.

Υποστηρίζουμε την πορεία της ευρωπαϊκής ενοποίησης με την εγκαθίδρυση των αναγκαίων ενοποιητικών μηχανισμών. **Οι ενοποιητικές λειτουργίες και μηχανισμοί**

πρέπει να τεθούν υπό την εποπτεία των πιο δημοκρατικά νομιμοποιημένων οργάνων, όπως του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Επιδιώκουμε την **μετατροπή της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας** σε μια πραγματική Κεντρική Τράπεζα που να χρηματοδοτεί απευθείας τα κράτη και όχι μόνο τις Τράπεζες, και να λειτουργεί ως δανειστής έσχατης ανάγκης. Στηρίζουμε την ενεργοποίηση και προικοδότηση του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας με επαρκείς πόρους καθώς και την ανάπτυξη σύγχρονων χρηματοπιστωτικών εργαλείων, όπως τα ευρωμόλογα για τη διαχείριση κινδύνων.

Προτείνουμε τη δημιουργία **Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Εγγυήσεων Ρευστότητας προς Βιώσιμες επιχειρήσεις**, την εγγραφή «ειδικής γραμμής» στον προϋπολογισμό του Ταμείου Συνοχής για χρηματοδοτήσεις ειδικού αναπτυξιακού σκοπού, την έκδοση αναπτυξιακών ευρωομολόγων για την Ελλάδα από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων, και τη **δημιουργία Ελληνικής Τράπεζας Επενδύσεων** με τη συνεργασία Ευρωπαϊκών οργανισμών, όπως της γερμανικής KfW, η οποία μπορεί να χρηματοδοτεί και να παρέχει εγγυήσεις προς επιχειρήσεις για σημαντικές παραγωγικές επενδύσεις και έργα υποδομής.

Σε διεθνές επίπεδο η **«Κοινωνική Συμφωνία»** συντάσσεται με τις δυνάμεις που αγωνίζονται για την αποτελεσματική εποπτεία και ρύθμιση των χρηματοπιστωτικών αγορών, **τον έλεγχο των οίκων αξιολόγησης και των φορολογικών παραδείσων** καθώς και την καταπολέμηση της φτώχειας, την προώθηση της διεθνούς οικονομικής συνεργασίας και την προστασία του περιβάλλοντος από τις αρνητικές επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής.

Σε διεθνές επίπεδο η «Κοινωνική Συμφωνία» συντάσσεται με τις δυνάμεις που αγωνίζονται για την αποτελεσματική εποπτεία και ρύθμιση των χρηματοπιστωτικών αγορών, τον έλεγχο των οίκων αξιολόγησης και των φορολογικών παραδείσων καθώς και την καταπολέμηση της φτώχειας, την προώθηση της διεθνούς οικονομικής συνεργασίας και την προστασία του περιβάλλοντος από τις αρνητικές επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής

IV. Πρόσκληση

Στο εγχείρημα της «**Κοινωνικής Συμφωνίας**» καλούνται να συμβάλουν όλοι όσοι κρατούν αποθέματα πίστης στις δυνατότητες του έθνους και των Ελλήνων πολιτών. Όλοι όσοι εξακολουθούν να βλέπουν τον κόσμο με τα μάτια εκείνου που επιθυμεί να ανατρέψει κάθε τι δυναστικό και απαξιωτικό για την ανθρώπινη ύπαρξη και όχι με τα μάτια του κυνικά συμβιβασμένου. **Καλούνται να συμμετάσχουν αυτοί που αντιλαμβάνονται την πολιτική ως τη διαρκή μάχη για τη βελτίωση της ανθρωπίνης μοίρας και όχι αυτοί που την αντιλαμβάνονται ως τεχνική της εξουσίας, δόλιων προσωπικών συμβιβασμών και απονομής προνομίων.** Καλούνται να συμμετάσχουν όσοι πιστεύουν ότι πρέπει να επινοήσουμε ένα μέλλον διαφορετικό, χωρίς προσχεδιασμένες αλήθειες, ένα μέλλον φτιαγμένο με μέτρο την ανθρώπινη αξίωση για ευημερία με δικαιοσύνη και όχι προεξοφλημένο από την απληστία της αγοράς.

**Θέλουμε να αλλάξουμε
την πολιτική και την Ελλάδα,
να δώσουμε πνοή στην κοινή
επιθυμία για κάτι καλύτερο.**

www.koinonikisymfonia.gr

